

PERTTI PALVIAINEN

POLKUPYÖRÄLLÄ

KROATIAAN

POLKUPYÖRÄLLÄ KROATIAAN

PERTTI PALVIAINEN

POLKUPYÖRÄLLÄ KROATIAAN

© 2016 Pertti Palviainen
Kansi
Kuvat sekä piirrokset
Kartta: Google

Kustantaja:
BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja:
BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-474-2

Sisällysluettelo

1. Suomi	10
2. Saksa	29
3. Tsekki	55
4. Itävalta	71
5. Italia	79
6. Slovenia	108
7. Kroatia	110
8. B&H	126
9. Kroatia	130
10. Montenegro	134
11. Albania	139
12. Kreikka	158
13. Bulgaria	171
14. Serbia	195
15. Unkari	245
16. Slovakia	272
17. Ukraina	275
18. Puola	316
19. Liettua	336
20. Latvia	346
21. Viro	358

Eurooppa 2016 , 5 kuukautta, 7820 km

Prologi

Nykyinen turvallisuustilanne Euroopassa on alkanut näkymään rajatarkastuksien lisääntymisenä joissakin maissa. Pakolaisten tulo Eurooppaan sekä terrorismi on tuonut levottomuutta ihmisten keskuuteen, vaikka sitä ei huomaa normaalissa elämässä oikeastaan ollenkaan. En ole huomannut näinä kolmena vuotena, joina olen kierrellyt ympäri Eurooppaa, että henkilöllisyys pape-reita tai passia kyseltäisi sen enempää kuin ennenkään.

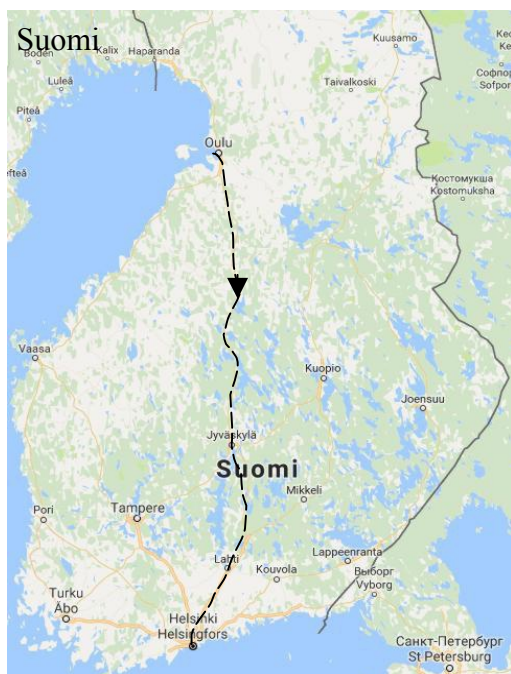
Rajatarkastukset ovat sitten eriasia. Joillakin raja-
asemilla on otettu käytännöksi tarkistaa ihmiset metal-
linpaljastimella aseiden varalta, en sen kummemmin
tiedä kuinka yleistä se on. (Tämä koskee vain silloin
kun palaat Eurooppaan Eu ulkopuolelta. Esim Ukrai-
nasta)

Kokonaisuudessaan matkustaminen polkupyörällä Eu-
roopassa on turvallista, kunhan itse muistat seurata lii-
kennettä sekä vältät ajamista pimeällä.

Leiriytyminen on aika helppoa, telttailu on edullista jos
haluat käyttää Campingalueita. Itse olen pudjetti mat-
kailija joten telttailen ennemmin luonnossa. Hotellit
ovat myös edullisia , varsinkin Etelä-Euroopassa.

Sitten vielä muutama sana internetistä. Se toimii kaik-
kialla ympäri Eurooppaa, myös sen ulkopuolella, Joten
sen puoleen ei pidä olla huolissasi.

Ps: Serbiassa on kattava Free Wifi sekä maittavaa bu-
rekki.

1.4 Matkaan lähtö

Viime matkastani ei ollut kuin puolisen vuotta. Tuntui kuitenkin siltä kuin siitä olisi ikuisuus, vanhoja kliseitä, mutta sopii tähän hetkeen täydellisesti.

Herätessäni aamulla en tuntenut minkäänlaista matka kuumetta, päinvastoin. Olin jo pidemmän aikaa miettinyt jäisinkö eläkkeelle pyöräilyn suhteen. En tuntenut enää vetoa märkiin telttä aamuihin, enkä kylmiin öihin keväisin.

Nousin kuitenkin normaalisti ylös, tietäen että tunne menisi ohi, kunhan alkaisin tarkistamaan pakkaamaan pyöräni.

Söin ensin aamupalan, ennen kuin tein pikatarkastuksen

laukkuja. Saatuani sen tehtyä, hain pyöräni varastosta ja lastasin kuormani pyörän päälle. En ahnehtinut tällä kertaa niin paljoa tavaraa mukaanani kuin edellisillä kevät matkoilla. Lähdin sen verran myöhemmin liienteeseen, joten päivät ovat lämpimiä eivätkä yöt ole liikaa pakkasen puolella. Toinen hyvä puoli myöhäisemmässä lähdössä on se, että villavaatetus ei ole täyttämässä laukkuja.

Päivä oli kaksijakoinen, alkumatkasta pyörä kulki kuin siivillä. Pidin ehkä liiankin kovaa vauhtia päällä koska jalat alkoivat muuttumaan koivuhaloiksi sekä kosketus aroiksi. En ollut harjoittelut tarpeeksi ja sen huomasi heti.

Pysähdyin matkalla Paiturissa (Kempeleen lähellä oleva kaupungin osa) moikkaamassa ystävääni joka on töissä autoliikikkeessä. Kaverilla oli toinen jalka pakettisessa koska hän oli kaatunut jossain liukkaalla pihalla nurin. Sitkeä kaveri, mitäs pienistä vaikka luita onkin poikki, ei kun töihin.

Kuten arvata saattoi, tiet pölisevät talven jäljiltä karmeasti, nastarengaskausi ei vielä ollut ohi.

Pidin koko päivän liinaa kasvojeni edessä suojaamassa hengitystä pahimmalta pölyltä.

Pysähdyin etsimään kauppaa Rantsilasta koska päivä oli jo pitkällä iltapäivässä. Ensimmäinen vastaan tuleva kauppa oli riistakauppa, joten kävin katsomassa minkälainen valikoma siellä olisi. Riistaa, kuten kaupan nimikin viittasi siihen. Löysin muutamia perustarvikkeita sieltä mutta en sitä mitä etsin. Niinpä kysyin kassalta lähintä elintavikekauppaa.

Saatuani neuvoja, lähdin käymään muutaman sadan metrin päässä olevan K-kaupan luona. Poikkesin sen

verran perinteisestä kahvin ostamisesta että ostin teetä juotavaksi.

Päivä oli sään puolesta hyvä, alkumatkasta Liminkaan asti oli vastasivuttainen tuuli mutta kääntyessä Jyväskylän suuntaan, se muuttui takatuuleksi.

Leiri löytyi ensimmäisellä yrittämällä lumista peltotietä pitkin, jokunen sata metriä metsän siimekseen. Metsän lähellä oli joitakin rakennuksia, en osaa sanoa ovatko ne asuttuja vai ainoastaan latoja. En ole viitsinyt lähteä urkkimaankaan.

Paikkakoordinaatti: 65.01142, 25.478

2.4 Polvikipuja

Aamu alkoi vetisissä merkeissä. Yö oli ollut kylmä koska hengityshöyry oli tiivistynyt teltan sisäkaton kankaaseen. Suuret vesipisarat tippuivat heti kun sitä hipaisi. Sain liikkua teltan sisällä varovasti välttyäkseni katastrofilta.

Yritin saada keittimen tohisemaan, koska ilman sen tuomaa lämpöä en saisi tehtyä yhtikäs mitään.

Eihän se kuitenkaan onnistunut niin kuin elokuvissa.

Laskin liian vähän bensa keittimeen kuppiin. Kun bensa sytyttää se lämmittää messinkikuppia. Kun kuppi on tarpeeksi kuuma, bensa kaasuuntuu ja se työntää venttiiliä niin, että kaasua alkaa purkautumaan suhisten ulos. Niin ei kuitenkaan nyt käynyt.

Ennen kuin pääsin yrittämään uudestaan, minun piti odotella jonkin aikaa kupin jäähtymistä. Odottuani muutaman sekunnin, käänsin kahvasta ja päästin siihen lisää bensa. Tiesin heti tehneeni virheen koska kuppi oli vielä kuuma, bensa höyrystyi saman tien ja levisi ympäri teltan sisätiloja. Että sellainen aamu. Sain lopulta tulen keittimeen, pienen odottelun jälkeen.

Kuivattelin makuuvarusteet keittimen lämmössä odotellen samalla teltan kuivumista.

Pakkasin romut kasaan aamupalan jälkeen. Harmittelin mielessäni paluureittii tielle. Olin joutunut rymyämään eilen läpi hakatun metsän, ei se vielä mitään mutta luntakin oli reilusti maassa, katkottujen oksien lisäksi.

Saatuani pyörän työnnettyä sen halki oli vielä metsätien pätkä, lumineen sekä kaatuneiden pajujen kera.

Koska aamu alkoi huonosti sitä jatkui sitten koko päivän. Polvi alkoi reistailemaan 10 km jälleen. Pysähdyin

lepuuttamaan sitä useasti sekä otin muutaman särky-lääkkeen. Eräällä tauolla polvi rusahti kun käännyin niin että polvi joutui kiertymään. Sen jälkeen se toimi loistavasti.

Liikenne oli vilkasta, pölyä riitti vaikka toisille jakaa. Aloin etsimään varhaisessa vaiheessa telttapaikkaa koska maassa on sen verran lunta eikä joka paikkaan pyörän kanssa pääse. Kävin tutkimassa 4:ssä eri paikka-
sa, ennen kuin löysin leiripaikan metsätien päästä.

Paikkakoordinaatti: 64.47497, 25.7063

3.4 Luminen leiripaikka

Nukun aika huonosti. Maapohjana oli lumikerros joka hohki makuualustojen läpi. Talvimatkailu ottaa aika paljon voimille, jos varusteet kastuvat niitä ei meinaan saada kuiviksi sitten millään. Pienet tavarat saa kuiviksi, mutta kengät ovat sitkeässä. Niitä ei saa keittimen lämmöllä kuin haisemaan pahalle tai sitten ne saa palamaan. Kyllä ne sitten ovat varmaan kuivat kun heittää ne teltasta pihalle ja katselee kun ne palavat siellä.

Olin juuri ostanut uuden makuupussin. Sen kanssa pärjää nollan molemmin puolin mutta kovin kylmää se ei kestä, varsinkaan jos lumi hohkaa selän alla. Laitoin ensimmäiseksi keittimen tohisemaan päästyäni makuupussista ulos. Tällä kertaa onnistuin ensimmäisellä kerralla sytyttämään sen. Lämmittelin jonkin aikaa keittimen tuoman lämmön avulla, ennen kuin aloin pakkaamaan romppeita.

Olin eilen tullut metsätietä pitkin leiripaikkaan enkä halunnut mennä samaa tietä takaisin. Tie oli täynnä kiviä, oksanpätkiä sekä monttuja. Olin kuitenkin lähellä päätieta, ison penkereen toisella puolella, männyn tai menten joukossa joten kävin kurkkimassa etukäteen sopivan reitin pengertä alas.

Pyörä pakattuna laskettelin jarrut pohjassa rinnettä alas. Se meni oikeastaan paremmin kuin odotin. Säästin ajallisesti puolituntia oikoreitin ansiosta.

Päivä oli raskaampi kuin eilen, käsivarret sekä selkä ovat vaivanneet näinä muutamina päivinä. Kylmä tekee tehtävänsä.

Liikenteen nostattama pöly oli välillä sankka. Pysähdyin Vaskikkellossa ostamassa päivän murkinat. Hankin samalla keittimeen polttoainetta, Marinolia.

Matka alkoi painamaan 20 km jälkeen joten suunnistin vanhalle leiripaikalle jota olin käyttänyt aikaisemmin.

Paikka löytyi ohituskaistan päästä. Tie oli 20 cm pakussa lumessa, osassa sitä oli enemmänkin. Yritin aluksi puskea raskasta pyörää hangessa mutta totesin sen kuolleeksi ajatukseksi. Otin etulaukut pois ja rämmin sata metriä niiden kanssa eteenpäin. Pyörä kulki helpommin kun sain etupyörän nostettua osittain ilmaan. Päästyäni pyörän kanssa laukkujen luokse jätin sen siihen ja kannoin laukkuja vielä 50 metriä, missä vanha leiripaikka oli. Raahasin vielä pyörän samaan paikkaan sen jälkeen kaivoin teltalle lumihankeen kolon mihin voin pystyttää sen. Koska minulla ei ollut lapiota käytin sen tilalla muovista lautasta joka toimikin hyvin siihen tarkoitukseen. Loppuilta meni syödessä sekä varuste rumbassa, sen verran oli normaalista poikkeavaa että pesin tukan. Sitä kun ei saa kovin puhtaaksi kosteusliinoilla.

Matka: 68.10km, aika 4:10h

Paikkakoordinaatti: 64.04485, 25.78869

*Matkani suuntautui tällä kertaa kohden Kroatian kauniita
maisemia. Monet tutut maisemat niin Saksassa kuin Itävallassa
tuovat matkantekoon helpotusta. Suunnitelmat muuttuvat
kuitenkin matkan aikana niinpä reissusta tulee pidempi kuin oli tarkoitus.
Ilman ongelmiaakaan ei selvitä matkasta,. Kärsivällisyys on joskus
koetuksella mutta usko huomiseen antaa voimia kestää
koettelemukset. Terveyskin on kovalla koetuksella matkan aikana
joten kulkuvälineet vaihtuvat välillä kaksipyöräisestä nelipyöräiseen
ja takaisin kaksipyöräiseen.*

*Tapaan matkani aikana uskomattomia persoonia joiden ystävyys ylittää
kaikki odotukseni sekä toiveeni.*

*Euroopan eteläisin maa toimii käänneasteena mistä alkaa matka
kohden Suomea*

Värivalokuvia: 134kpl

Värikartat: 21kpl

Aikaisemmin ilmestyneitä: Polkupyörällä Euroopassa,

Polkupyörällä Länsi-Euroopassa

ISBN: 978-952-339-474-2

